

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר טורקיה בשנת ה'תקכ"א
י"ג ניסן שנת ה'ת"א שנת ה'תקכ"א
ז"ע מנחת חינוך
(שם אביו ר' אפרים ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ונהריני עושה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

רבינו משה אלשיך זיע"א
נפטר בעיר קייבא ז"ל
י"ח אייר שנת ה'ת"א שנת ה'תקכ"א
ז"ע מנחת חינוך
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

ט
איך

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן עולם הבא!

יזעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

- א. אם שכרו מהעכ"ם לזמן ידוע לכשיכלה הזמן צריך לחזור ולשכור שנית וצריך לחזור ולערב דאין עירוב ראשון חוזר וניעור:
- ב. אם שכרו מהעכ"ם לזמן ידוע ובתוך הזמן השכיר העכ"ם דירתו לאחר די בשכירו הראשון:
- ג. חמשה חדרים בחצר אחד שוכר מהעכ"ם בשביל כולם:
- ד. אם שכרו ממנו בעל כרחו אינו מועיל אף על פי שהיה רגיל להשכיר מקודם:
- ה. אבל מאשתו או משכירו ולקטנו שוכרים אף על פי שהוא מוחה (ושכירו של שכירו ולקטנו של בעל הבית הוא כשכיר בעל הבית עצמו) (ריב"ז ט"ז סימן תכ"ו):
- ו. אם אינו רוצה להשכיר יתקרב לו אחד מבני החצר עד שישאל לו רשותו שיהא לו רשות להניח בו שום דבר דהוי ליה כשכירו ולקטנו ומשכיר שלא מדעת העכ"ם ויש אומרים שאינו צריך להשכיר אלא נותן עירובו ודיו:
- ז. אם ייחד לו מקום בבית שמשאל לו כיון שאינו כשלוחו בכל הבית לא מהני:
- ח. שכרו משכירו ולקטנו לזמן אף על פי שסילקו תוך הזמן מהיות שכירו ולקטנו מותרים עד תום הזמן. אבל אם שכרו ממנו כיון שסילקו נתבטל השכירות. הגה: והוא הדין אם שכרו מגזבר המלך ונסתלק לגמרי מן המלך אבל אם לא סלקו רק מן השכירורק מן הגזברות ועדיין אוכל פרס המלך עדיין מיקרי שכירו ולקטנו ויוכל לשכור ממנו ולכן גם שכירות הראשון עדיין קיים (גיט יוסף ג"ט משנת רס"ב):
- ט. אם ישראל ועכ"ם דרים בבית אחד צריך לשכור מהעכ"ם ולערב עם הישראל. הגה: אם יש לכל אחד דירה בפני עצמו והוא הדין שני (עכ"ם) הדרים בכהאי גוונא בבית אחד צריך לשכור (משניהם) (גיט יוסף ג"ט גה"ט אש"י):
- י. אם יש לעכ"ם ה' שכירים או לקטים ישראלים דרים בביתו אין דירתם חשובה דירה שיאסרו זה על זה (דשכירות של עכ"ם אין אוסר אם שכרו מבעל הבית) (גיט יוסף):
- יא. שתי חצירות זו לפנים מזו ישראל ועכ"ם בפנימית ואפילו עכ"ם בפנימית ושני ישראלים בחיצונה אוסר בחיצונה וישראל בפנימית ואפילו אינו יהודי בפנימית ושני ישראלים בחיצונה אוסר ויש ויש מי שאומר שאפילו עכ"ם בפנימית וישראל אחד בחיצונה אוסר:

- המשך סימן שפא – דיני המבטל רשותו ועבר והוציא
- א. שני בתים בשני צדי רשות הרבים והקיפום עכ"ם מחיצה בשבת בענין שיש ביניהם כמו חצר ששני בתים פתוחים לו והרי הם אוסרים זה על זה אינם יכולים לבטל כל אחד לחבירו:
 - ב. יורש מבטל רשות שאם לא עירב מורישו ומת בשבת והיורש בא לדור בחצר ואוסר יכול לבטל רשותו:
 - ג. מבטלין וחוזרין ומבטלין כלומר שמבטלין רשותם בני חצר זו לבני חצר אחרת או לאחד מבני חצר עד שיוציאו מה שירצו וחוזרין ומבטלים לאותם שביטלו להם עד שיוציאו גם הם מה שירצו:
 - ד. סימן שפב – אם דירת אינו יהודי מעכבת בעירובו, ובו כ' סעיפים
 - א. הדר עם העכ"ם בחצר אינו אוסר עליו עד שיהיו שני ישראלים דרים בשני בתים ואוסרים זה על זה אז העכ"ם אוסר עליהם ואינו מועיל שיבטל העכ"ם רשותו אלא צריך שישכירו ממנו. הגה: ישראל שהשכיר או השאיל ביתו לעכ"ם אינו אוסר עליו דלא השכיר או השאיל לו ביתו כדי שיאסור עליו (המג"ד פ"ק ז'). אבל אם הבית של עכ"ם ושכרו ישראל ממנו ועכ"ם דר בבית עמו אין שכירות הבית מועיל לענין שכירות העירוב (א"ח ז"ע). ישראל שהשאיל או השכיר בית לחבירו (במקום שדרים עכ"ם) אף על פי שיש לו תפיסה בבית לא מהני וצריכים לשכור מעכ"ם (גיט יוסף ג"ט משנת רס"ב):
 - ב. אם ביטלו הישראלים רשותם לאחד מהם כדי שיחשב כיחיד אצל העכ"ם אינו מועיל:
 - ג. אם אין לעכ"ם דריסת רגל על הישראלים אינו אוסר כגון שני חצירות הפתוחות זו לזו ואין להם דריסת רגל זה על זה ובחצר אחת דר עכ"ם ובחצר אחת דרים ב' ישראלים או יותר מכניסין ומוציאין מחצר זו לחצר זו בשבת דרך חלון שביניהם ואין צריך לשכור מהעכ"ם:
 - ד. השוכר מן העכ"ם סתם מועיל ואינו צריך לפרש לו שהוא להתיר הטלטול ואינו צריך לכתוב שום כתיבה על השכירות:
 - ה. שוכרין מעכ"ם אפילו בפחות משה פרוטה ומותר לשכור ממנו בשבת (מ"ד ר"ט פ"ק ה"ד) (ועיין לקמן סימן שפ"ג):
 - ו. כל זמן שאין העכ"ם חוזר בו מועיל השכירות ואפילו לזמן מרובה. (ואינו יכול לחזור משכירתו עד שיחזור הדמים) (גיט יוסף ג"ט ר"ט פ"ק ה"ד):

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.